नलिनंपद्मंतद्वत्प्रसन्नेआयतेदीर्घेईक्षणेयस्य कदंबकुसुमस्य किंजल्काः केसराःतद्वत्पिशंगेपीतेवाससीयस्य लसंतिमहारत्नानियेषुतानिसुवर्णम
यान्यंगदानियस्य स्फुरंतिचतानिमहारत्नानिचतन्मयानिकिरीटकुंडलानियस्य ॥ ९ ॥ उन्निद्रंविकसितंयत्तद्धृत्पंकजंतस्यकर्णिकैवआलयः
स्थानंतस्मिन् योगेश्वरैरास्थापितौपादपल्लवौयस्य श्रीरेवलक्ष्मचिन्हंतद्युक्तं पामादिविहितोमत्वर्थीयोनप्रत्ययः कौस्तुभरत्नंकंधरायांयस्य अम्ला
नालक्ष्मीः शोभायस्याः तयावनमालयाआचितंव्याप्तम् ॥१०॥ स्निग्धत्वादिविशिष्टैः कुंतलैर्विरोचमानेआननेयोहासःतेनपेशलंसुंदरम्॥११॥
अदीनमुदारंयल्लीलाहसितंतेनयदीक्षणंतस्मिन् उल्लसंतोयेभ्रूभंगाः भ्रूविक्षेपास्तैःसंसूचितोभूरिरनुग्रहोयेन चिंतामयंचिंतयाआविर्भवंतम् ॥१२॥
अस्यैवध्यानमाह एकैकशइति अनुभावयेत् ध्यायेत् यद्यजितमयत्नतःस्फुरितंपादगुल्फादिस्थानमवयवस्तत्तदपोह्यत्यक्त्वा परंपरंजंघाजान्वा

प्रसन्नवक्त्रंनलिनायतेक्षणंकदंबकिंजल्कपिशंगवाससम्॥ लसन्महारत्नहिरण्मयांगदंस्फुरन्महारत्नकिरीट
कुंडलम्॥ ९॥ उन्निद्रहृत्पंकजकर्णिकालयेयोगेश्वरास्थापितपादपल्लवम् ॥ श्रीलक्ष्मणंकौस्तुभरत्नकंधरम
म्लानलक्ष्म्यावनमालयाचितम्॥ १०॥ विभूषितंमेखलयांगुलीयकैर्महाधनैर्नूपुरकंकणादिभिः॥ स्निग्धाम
लाकुंचितनीलकुंतलैर्विरोचमाननहासपेशलम्॥११॥अदीनलीलाहसितेक्षणोल्लसद्भ्रूभंगसंसूचितभूर्यनु
ग्रहम् ॥ ईक्षेतचिंतामयमेनमीश्वरंयावन्मनोधारणयावतिष्ठते ॥ १२ ॥ एकैकशोंऽगानिधियानुभावयेत्पा
दादियावद्धसितंगदाभृतः॥ जितंजितंस्थानमपोह्यधारयेत्परंपरंशुद्ध्यतिधीर्यथायथा॥ १३॥ यावन्नजाये
तपरावरेऽस्मिन्विश्वेश्वरेद्रष्टरिभक्तियोगः ॥ तावत्स्थवीयःपुरुषस्यरूपंक्रियावसानेप्रयतःस्मरेत ॥ १४ ॥
स्थिरंसुखंचासनमाश्रितोयतिर्यदाजिहासुरिममंगलोकम् ॥ कालेचदेशेचमनोनसज्जयेत्प्राणंनियच्छेन्म
नसाजितासुः॥१५॥ दिधारयेत् ध्यायेत् शुध्यतितस्मिन्निश्चलाभवति ॥१३॥ पूर्वोक्तवैराजधारणायाएतद्धारणांगत्वमाह यावदिति
परेब्रह्मादयोऽवरेयस्मात् कुतःविश्वेश्वरेद्रष्टरिनतुदृश्येचैतन्यघनत्वात् भक्तियोगःप्रेमलक्षणःक्रियावसाने आवश्यककर्मानुष्ठानानंतरम् अनेनक
र्मापिभक्तियोगपर्यंतमेवेत्युक्तम् प्रयतःनियमतत्परः ॥ १४ ॥ एवंतावदासन्नमृत्योःपुंसःकृत्यमुक्तं इदानींतस्यैवस्वयंदेहंत्यक्तुमिच्छतःकृत्यमाह
स्थिरमितिसार्द्धैश्चतुर्भिःअंगहेराजन् एवंभूतोयतिर्यदाइमंलोकंदेहंजिहासुःहातुमिच्छतितदादेशेपुण्यक्षेत्रेकालेचउत्तरायणादौमनोनसज्जयेत् सं
गंनप्रापयेत् नदेशकालौयोगिनःसिद्धिहेतू किंतुयोगएवइतिदृढनिश्चयोभूत्वास्थिरंसुखकरंचासनमास्थितःप्राणंनियच्छेदित्यर्थः ॥ १५ ॥